

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 18. Joannes Evangelista Pallota Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII.
A. C. 1620. candi fomitem haberent: Recte id quidem. sed minus sobrie & prudenter, minusque ipsi Gallo proficue; diutius enim fors vixisset, si parcius, ut antea, cibos sumpfisset. Postquam vero quotidie, ut poscebat corporis moles, plurimis sese ingurgitaverat cibus, cum hos stomachus decoquere non posset, ulcus sensim in purulentum cancrum degenerans ei in pede peperit, eumque, cetera sanum occidit: Ad mortis nuntium nondum sæculi satur, quamvis septuagesimum septimum ætatis suæ annum expleisset, flevisse dicitur: tandem divitias suas, quas valde conspicuas habuit, Nepotibus reliquit, excluso tamen eo, quem æs alienum contraxisse diximus: nec tamen pauperum immemor, tria aureorum millia eis in charitatis subsidium legabat. Sepultus est in Basilica Aræ Cæli: Scripsit etiam summam Historiæ Lauretanæ, orationes nonnullas de B. V. M. præter præclaras leges pro creando Magistratu Lauretano.

§. XVIII.

Joannes Evangelista Pallotta Cardinalis mortuus.

Ciacon. l. c. **T**ertius ex Purpuratis, qui hoc anno ante Pragensem victoriam decesserant

ferant, erat Joannes Evangelista Pa-
 lotta patria Picenus Calderolæ Came-
 rinensis Diæcesis oppido natus. Hic
 generis sui obscuritatem virtute ac in-
 dustria illustrans, Felicem Cardinalem
 Montaltum, æquissimum meritorum
 judicem pariter sibi morum suavitate,
 ac humilitatis suæ studio tam feliciter
 conciliabat, ut ejus opera primo Ca-
 nonicus, postea ab eodem in Pontifi-
 cem assumpto Cosentinus Archiepisco-
 pus, & tandem Cardinalis renuntia-
 retur, qua dignitate fulgens plurimis
 muneribus non sine ingenti Ecclesiæ
 fructu, communique applausu defun-
 ctus est: Eminuit præprimis immoto
 Divini honoris zelo, quo animatus Ec-
 clesiam Collegiatam D. Martino sacram
 & Monasterium pro duodecim pauper-
 culis Virginibus, ac pro totidem ado-
 lescentibus Seminarium in patria sua,
 necnon Collegium Romæ fundavit,
 dotavitque. Ecclesiam quoque S. Gre-
 gorii, & alteram S. Mariæ a funda-
 mentis erexit, Cosentinam vero prope
 universam restauravit, pluraque pro
 augendo Dei cultu pietatis suæ monu-
 menta reliquit. Nec parcior erat in
 exornandis Sancti Laurentii, & Tu-
 sculana Ecclesiis, quarum titulum
 optaverat: fuit insuper in peregrinos
 & advenas summopere liberalis, præ-
 sertim

Sæc. XVII.

A. C. 1620.

Sæc. XVII. fertim ubi Catholicæ Religioni quod-
 A.C. 1620. dam exinde augmentum accrescere
 existimabat. Tandem vero Romæ die
 vigesima secunda Augusti meritorum
 coronam sibi in cælis repositam anno
 ætatis suæ sexagesimo sexto recepit:
 Corpus ejus Calderolam translatum in
 Ecclesia Sanctæ Catharinæ quiescit.

§. XIX.

Horatii Lanceloti Cardinalis fata.

*Ciacon. in
 vita Pauli V.*

Desiderio suo, quo veritatis Catho-
 licæ triumphum de Bohemorum
 erroribus cernere anhellabat, haud
 frustrabatur Horatius Lancelotus, qui
 vitæ suæ terminum ad nonam Decem-
 bris diem extendit. Hic patria Ro-
 manus, cedente Scipione Patruo suo,
 Auditor Rotæ Romanæ nominatus,
 tandem ob indefessam, qua munere
 suo dudumungebatur, solertiam, at-
 que integritatem a Paulo V. Papa Car-
 dinalium Collegio adscriptus est: mox
 autem post obtentam Purpuram, &
 quadragesimo nono ætatis suæ anno
 Romæ obiit, exornata prius Ecclesia
 S. Simeoni sacra, relictisque pro Pa-
 trum Congregationis Pauperum Ma-
 tris Dei Monasterio sex aureorum
 millibus.

§. XX.